

ZA HRANICE VÁ EDNĀ•CH DNĀ® - I.

ĀšterĀ½, 09 srpen 2011

Bylo pošmourné sychravé prosincové ráno roku 1981, a pĀ™ed brnĀ›nským ĀĀedokem stala dlouhá fronta lidí. UĀ¾ za hodinu mĀ›l totiĀ¾ zaĀ•it prodej zájezdu do kapitalistické ciziny. Lidé vypadali dost mrzutĀ›, hlavnĀ› ti pĀ™ímo u dveĀ™í cest kanceláĀ™e, kteĀ™í tam Ā•ekali uĀ¾ od veĀ•era.

Ponurné mlĀ•ení ukonĀ•il aĀ¾ muĀ¾ v Ā¾elezniĀ•á™ském kabĀ•tĀ›, který v doprovodu malého chlapĀ•ka proškrokem kolem celé fronty a hlasitĀ› volal: „Vidiš PepiĀ•ku, tihle lidé neznají svou vlastní zemi, ale chtĀ›jí mermomocí do ciziny! Dobrý muĀ¾ si nebyl zĀ™ejmĀ› jistý, zda ho všichni slyšeli, proto svou moudrost opakoval ještĀ› jednou. Když se otoĀ•il a chtĀ›l pokračovat v osvĀ•tĀ›, poslal ho jakýsi nerudný Ā•ekatel tam, kde slunce nesvĀ• oslovení „AjnboĀ•áku zas*anej!" To vzbudilo ve frontĀ› oĀ¾ivení, pĀ™ídali se další, padly i názvy hovĀ›zích dobytka a patriotický pan se dal na úprk, táhnuce zdĀ›šeného hošíka za sebou. KoneĀ•né se dveĀ™e otevĀ™ely a lidé byli v malých skupinkách pouštĀ›ni dovnitĀ™. Brzy se zaĀ•ala ve dveĀ™ích objevovat jedna ze zamĀ›stnankyĀ^ volající: „Itálie je vyprodána!" pozdĀ›ji zase: „ŠpanĀ›lsko je vyprodané!" To vedlo k odchodu mnoha nešĀ•astníkĀ^, kteĀ™í stali pĀ™ede mnou a tak jsem se do kanceláĀ™e dostal pomĀ›rnĀ› brzy. proĀ™ídlé nabídky jsem si vybral pĀ›knĀ› drahý zájezd sovĀ›tskou lodí Estonia do Norska a skotského Edinburghu (Tehdy stál patnáct tisíc korun Ā•eskoslovenských a já vydĀ›lával mĀ›síĀ•nĀ› s bídou tisíce dva!) Paní úĀ™ednice nad mým výbĀ›rem vrtĀ›la a chtĀ›la vĀ›dĀ›t, jestli na to mám peníze a jestli jsem uĀ¾ byl na vojnĀ›. Když jsem na obĀ› její otázky odpovĀ›dĀ›l k nevrlym bruĀ•ením zálohu a dala mi formuláĀ™ pro získání výjezdní doloĀ¾ky. A mĀ› zaĀ•ala opravdová socialisticko-realisticke zábava.

Ze všech tĀ›ch razítek a podpisĀ^, které bylo nutno získat, jsem si vybral na zaĀ•átek to nejobjĀ›nĀ›jší, coĀ¾ byl souhlas vedoucího podniku. A protoĀ¾ jsem dĀ›lal telefonní technika u dráhy, nejednalo soudruha Ā™editelĀ›, ale o soudruha náĀ•elníka. Po krátkém Ā•ekání mĀ› šěfova krásná a zbrusu nová sekretáĀ™ka pustila do jeho pracovny. Velký muĀ¾ šel pĀ™ímo k vĀ›ci: „Nechcete náhodou za kopeĀ•ky?" Ch které jsem se bál a na kterou se duševnĀ› pĀ™ipravoval. Blesknul mĀ› hlavou název kapitoly z jedné kniĀ¾ky Jaroslava Foglára. Zbrání otroka je zrada, pomyslel jsem si, podíval se velkému soudruhovi pevnĀ› do oĀ•í a suverĀ•nĀ› pravil: „Ale kdepak, to by mĀ› ani nenapadlo!" A pĀ™ídál jsem povídání o tom, jak na mĀ› zapĀ›sobila ĀĀepkova kniha „Cesta na sever" a jak bych se rád podíval za polární kruh. To uĀ¾ zas taková leĀ¾ nebyla.. „Podobné Ā™eĀ•i jsem slyšel od své bývalé sekretáĀ™ky taky a pak mi poslala pohled z Austrálie", pravil nevrle náĀ•elník. Ale podepsal.

Další náĀ•elník v poĀ™adí byl náĀ•elník komanĀ•Ā^-. Ne Ā¾e bych byl Ā•lenem jeho kmene, ale tehdy se dĀ›lalo. S tím jsem se naštĀ›stí znal pracovnĀ› a tak jsem vtrhl do jeho pracovny a s výkĀ™ikem „Jirko, potĀ™e štemp!" jsem mu formuláĀ™ hodil na stĀ™. Rudého pohlavára jen zajímalo, zdali podepsal i šéf a pak uĀ¾ jen pĀ™ipojil svoje razítko. Pak mĀ› Ā•ekal ještĀ› krátký pohovor na jakémsi zvláštním oddĀ›lení, kde mĀ› pĀ™íslušná soudruĀ¾ka pouĀ•ila o tom, Ā¾e po návratu z kapitalistické ciziny budu muset podat písemnou zprávu a uvést, co jsem tam dĀ›lal a s kým se setkal. Když uĀ¾ jsem byl ve dveĀ™ích, rozlouĀ•ila se výkĀ™ikem „A vraĀ¾ se získání nĀ›kolika dalších razítek a podpisĀ^ - od mistra a odboráĀ™Ā^ - mĀ› Ā•ekala uĀ¾ jen návštĀ›va vojenských zpráv. Ta mi rok pĀ™edtím zamítla zájezd do Helsinek a tak ve mĀ› byla malá dušíĀ•ka. Paní za pultem mĀ› skuteĀ•ně po chvíli listování v jakýchsi papírech pouĀ•ila, Ā¾e coby bývalý technik radiolokátoru protivzdušné obrany státu nesmím tĀ™i roky po ukonĀ•ení základní vojenské sluĀ¾by cestovat na západ. A Ā¾e ty tĀ™i roky ještĀ› neuplynuly. J zase pouĀ•il, Ā¾e v dobĀ› zájezdu uĀ¾ to budou tĀ™i roky a navrch ještĀ› dva týdny. Paní se šla poradit s generalissimem a Ā¾ádost orazítkovala. Kdyby baba a její kolegové nemĀ›li v papírech takový nevĀ›stinec, tak by si všimli, Ā¾e mám tĀ™i dny pĀ™ed koncem zájezdu nastoupit na vojenské cviĀ•ení u útvaru PVOS ve Bzenci a všechno by dopadlo jinak...

VyplnĀ›nou a okolovanou Ā¾ádost jsem podal na OddĀ›lení pasĀ^- a viz na LeninovĀ› ulici a po dvou týdnech tam zašel pro výsledek. Stal jsem na chodníku pĀ™ed policejní budovou a mírnĀ› se tĀ™esoucí rukama roztrhl obálku. VevnitĀ™ byla výjezdní doloĀ¾ka do Norska a Velké Británie a mĀ› ze srdce spadl velký kámen. Kdybych jen tušil, co mĀ› ještĀ› Ā•eká.... MIKIN(pokračování za týden)